

ת"פ 9838/01/18 - מדינת ישראל נגד קינן מסעוד, סולומון טסמה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9838-01-18 מדינת ישראל נ'
מסעוד(אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. קינן מסעוד
ע"י עו"ד דותן דניאלי
2. סולומון טסמה (עניינו הסתיים)
ע"י עו"ד מיכאל עירוני

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

רקע

נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, הספקת סמים ומתן חצרים לעבירות סמים.

על פי עובדות כתב האישום, בתקופת שלושת החודשים הסמוכים לסוף שנת 2017 נהג נאשם מס' 2 להתארח בדירתו של הנאשם וישן בה פעמים רבות.

במהלך תקופה זו, החזיקו שני הנאשמים יחדיו בדירה כמות של כ- 240 גרם מריחואנה וכ- 50 גרם חשיש. כמו כן הנאשם הרשה לנאשם מס' 2 להשתמש בדירה במריחואנה ולהחזיק בה סמים: 82 גרם קוקאין, 1.8 גרם MDMA ו- 262 ניירות המכילים LSD.

כמו כן, במהלך התקופה סיפק הנאשם מריחואנה לשני אנשים.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה עונשית. להשלמת התמונה אוסיף, כי נאשם מס' 2 הורשע בגין חלקו במעשים (ובעבירה נוספת של מכירת גרם מריחואנה) ונדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל (בעניינו הגיעו הצדדים להסדר טיעון בו עתרו לעונש מוסכם).

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרתן הכללית של עבירות הסמים ונזקיהן. לעניין עבירת מתן החצרים להחזקת סמים בה הורשע הנאשם, טענה, כי מדובר בעבירה מוגמרת, הנובעת מהיותו בעל הדירה בה החזיק נאשם מס' 2 סמים. לעניין העונש טענה, כי המתחם ההולם הוא מאסר לתקופה שבין שנה ועד שלוש שנים, ובשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, יש

עמוד 1

להשית עליו עונש הנמצא בתחתית המתחם, אך לא לחרוג ממנו לקולא.

מטעם הנאשם העידו אמו ואחיו, אשר סיפרו על טוב ליבו, עזרתו לבני משפחתו וחברים ותרומתו לחברה. אמו של הנאשם הרחיבה ביחס למצבה הרפואי ותלותה בו, ואחיו הסביר את הסתבכותו בעבירות בכך שרצה לסייע לנאשם מס' 2 למצוא מיטה חמה וצלחת אוכל. כמו כן הוגש מכתב מאת מנהלו של הנאשם בעירייה, ממנו עלה כי הנאשם עבד בעירייה מאז שנת 1993, בתנאים לא קלים, וביצע מלאכתו ללא דופי, תוך הפגנת מסירות למקום העבודה ולעמיתיו. לאור אלה ביקש להקל עם הנאשם.

ב"כ הנאשם מיקד את טעונו בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ובכללן הודאתו במיוחס לו, קבלת אחריות למעשיו והבנת הפסול שבהם, העדר הרשעות קודמות ונכונות הנאשם להשתתף בהליך טיפולי. כמו כן התייחס לתקופה בה שהה הנאשם במעצר בית ובמעצר ממש.

ביחס לעבירה טען, כי חלקו של הנאשם משני ביחס לנאשם מס' 2, וכי לא היה למעשיו של הנאשם מניע כספי. לעניין העונש טען ב"כ הנאשם, כי אין להקיש מענשו של נאשם מס' 2, וביקש להסתפק בהשתתף עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, על מנת לא לפגוע בתהליך שיקומו.

מתחם עונש

הנאשם החזיק בדירתו, יחד עם נאשם מס' 2, כ- 240 גרם מריחואנה וכ- 50 גרם חשיש ואפשר לנאשם מס' 2 להחזיק בדירתו כ- 82 גרם קוקאין, 1.8 גרם MDMA ו- 262 ניירות המכילים LSD. לצד זאת הנאשם אף סיפק פעמיים כמויות לא ידועות של מריחואנה.

מדובר במעשים אשר חומרתם ברורה. לצד החומרה שבהחזקת כמות נכבדה של מריחואנה וחשיש, המאפשרת הפצה לצרכנים רבים, הנאשם אף אפשר לחברו להחזיק תחת קורתו כמות גדולה של סמים קשים: קוקאין, LSD ו-MDMA, אשר שווים עשרות אלפי שקלים, וברור כי נועדו למסחר והפצה. אמנם הנאשם לא החזיק בסמים הקשים בעצמו, אך הם הוחזקו בדירתו בהסכמתו, ובכך התאפשר לנאשם מס' 2 למלא חלק בשרשרת הפצתם.

לצד זאת, הנאשם סיפק בשתי הזדמנויות מריחואנה, ובשל העדר פירוט בכתב האישום אצא מהנחה כי מדובר בכמויות זעומות וללא תמורה כספית, וכי הן נבלעות בהחזקת הסמים שלא לצריכתו העצמית של הנאשם.

על חומרתן הכללית של עבירות סמים ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

ר' גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם

העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

על נאשם מס' 2 נגזר עונש עיקרי של 15 חודשי מאסר בפועל, במסגרת הסדר טיעון שבין הצדדים. בגזר דינו הערתי, כי מדובר בעונש מקל ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע, וניתן היה להשית עליו גם עונש חמור יותר. בקביעת המתחם בעניינו של הנאשם אתן ביטוי להקלה לה זכה נאשם מס' 2. ועם זאת אבהיר, כי לא נתתי משקל מכריע לעונש שנגזר על נאשם מס' 2, שכן על פי הפסיקה משקלו של עקרון אחידות הענישה אינו גבוה, כאשר מדובר בעונש שנגזר בעקבות הסדר טיעון (ר' למשל ע"פ 993/16, פלוני, ע"פ 9158/16, משה אברג'יל ורע"פ 3446/18, חרחש).

לאור האמור למעלה, בשים לב לסוגי וכמויות הסמים אותם החזיק הנאשם בעצמו ואפשר לנאשם מס' 2 להחזיק בדירתו, וכן בשים לב לעונש אשר נגזר על נאשם מס' 2, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר לתקופה שבין עשרה חודשים ועד שנתיים וחצי.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1971, כיום בן 47. אין לחובתו הרשעות קודמות. גרוש ואב לשלושה וקודם למעצרו עבד בעיריית ירושלים כפקח, כ- 25 שנה.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי נהג להשתמש באופן מזדמן במריחואנה מזה מספר שנים, אך בדיקות שנערכו לו לאחר מעצרו נמצאו נקיות.

בכל הנוגע לעבירה עולה מהתסקיר, כי הנאשם קיבל אחריות למעשיו. לדברי הנאשם, הוא פגש באקראי את נאשם מס' 2, אשר היה חסר בית, וארח אותו בדירתו. כאשר גילה הנאשם כי נאשם מס' 2 מבצע עבירות סמים הוא ביקש ממנו מספר פעמים לעזוב את דירתו, אך לאחר מכן שב ואפשר לו להתארח אצלו, כאשר זה ביקש הזדמנות נוספת. להערכת שירות המבחן, הרקע לביצוע עבירות הוא מבנה אישיותו של הנאשם והצורך שלו בתחושת שייכות והכרה, גם למרות המחיר שהיה כרוך בקשר עם נאשם מס' 2. השירות אף סבר כי ייתכן וקיימת בעיה במישור הנפשי, אך בדיקה פסיכיאטרית שללה חשש זה.

במהלך שחרורו של הנאשם ממעצר הוא שולב בהליך טיפולי, לצורך חיזוק יכולותיו בתחום התקשורת וההתנהלות בחברה. עלה, כי הנאשם השתתף בקבוצה באופן פעיל והפיק תועלת מההליך.

לעניין הערכת הסיכון, שירות המבחן הפנה מצד אחד למבנה אישיותו של הנאשם, והחשש מנטילת סיכונים ללא הבנת משמעותם, ומנגד לכך שמדובר באדם בוגר, אשר הפגין לאורך השנים יציבות תעסוקתית ותפקודית, ללא מעורבות כלשהי בפלילים.

לסיכום, שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן, אשר יכלול המשך השתתפות בקבוצה הטיפולית.

דין והכרעה

עיקר שיקולי הענישה פועלים לזכותו של הנאשם: מדובר באדם אשר עד למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, עבד למחיתו באופן מסודר שנים רבות בעיריית ירושלים לשביעות רצון מנהליו וסייע לאחרים, כפי שעלה מהראיות שהוצגו. כמו כן הנאשם קיבל אחריות למעשיו, הפנים את הפסול שבהם, השתתף באופן פעיל בהליך טיפולי אשר נשא פירות והחשש שישבו ויבצע עבירות נמוך.

מנגד, יש להביא בחשבון כי הנאשם אדם בוגר, אשר אמור להבין את משמעות מעשיו ולהמנע מביצוע עבירות.

לאחר לבטים, ראיתי לחרוג מעט ממתחם העונש ההולם, ולהשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, לריצוי ממש, אך לתקופה קצרה יותר מאשר תחתיתו של מתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל, וזאת על מנת לבטא את ההכרה במאמציו של הנאשם להשתלב בהליך שיקומי. עם זאת, לא ראיתי כי ניתן לסיים את עניינו של הנאשם ללא השתתת מאסר בפועל, שכן הדבר אינו משקף את חומרתן של העבירות בהן הורשע ונזקיהן - במיוחד בשים לב לכמויות הניכרות של קוקאין ו LSD אשר הוחזקו בדירתו. אדגיש, כי החריגה מהמתחם בעניינו של הנאשם נועדה לתת ביטוי לכך שנטל חלק בהליך טיפולי, ולעודדו להמשיך בדרכו, אך לא ראיתי ששיקולי שיקומו של הנאשם מצדיקים חריגה ניכרת ממתחם העונש, או המנעות מגזירת עונש של מאסר לריצוי ממש.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 8.12.18. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 15.12.18 עד יום 29.12.18, וזאת גם אם רישומי שב"ס יראו אחרת.
 - ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת סמים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- סמים שנתפסו יושמדו. מוצגים אחרים יועברו להחלטה פרטנית של פרקליט מחוז ירושלים, או פרקליט שיוסמך על ידו. ככל שתעלה מחלוקת ביחס למוצגים, תוגש בקשה מתאימה.
- הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ט, 22 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.